

Dosarul nr.3ra-99/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud: R.Pulbere)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V.Clima, E.Palanciuc, A.Malfi)

Î N C H E I E R E

6 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux” împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux” și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 24 aprilie 2018,

c o n s t a t ă:

La 18 decembrie 2017, SRL „Sorinlux” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a indicat că conform contractului din 10 iulie 2010 și invoce-lui nr. YK70818B din 18 august 2017 a procurat marfă, și anume, pantaloni, botine, ciorapi, papuci de casă și cizme.

Astfel, la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova, conform declarației vamale nr.2070I95559 din 9 octombrie 2017, pentru marfa procurată au fost achitate plățile vamale în sumă de 348 824,43 de lei.

SRL „Sorinlux” a susținut că conform actului de inspecție din 9 octombrie 2017, pentru declarația vamală nr. 2070I95559 din 9 octombrie 2017 cu privire la calculul (recalculul) drepturilor de import/export, a fost majorată suma drepturilor de import/export până la 468 313,33 de lei și suplimentar a fost achitată suma de 119 488,90 de lei.

La fel, conform contractului din 10 iulie 2010 și invoce-lui nr. YK70821A din 21 august 2017, societatea a procurat marfă, și anume, ștrampi, mănuși, papuci de casă și aparate de gătit.

Societatea a menționat că la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova, conform declarației vamale nr.2070I95295 din 9 octombrie 2017, pentru marfa procurată au fost achitate plățile vamale în sumă de 307 964,73 de lei.

Respectiv, prin refuzarea validării declarației vamale, de către funcționarul biroului vamal a fost întocmit actul de inspecție din 9 octombrie 2017, pentru declarația vamală nr.2070I95295 din 9 octombrie 2017 referitor la calculul (recalculul) drepturilor de import/export, prin care suma a fost majorată până la 351 567,66 de lei și suplimentar a fost achitată suma de 43 602,93 de lei.

De asemenea, SRL „Sorinlux” a relatat că conform aceluiași contract din 10 iulie 2010 și invoice-lui nr.YK70818A din 18 august 2017, a procurat ștrampi, ciorapi și cizme.

Astfel, la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova, conform declarației vamale nr. 2070I95511 din 9 octombrie 2017, pentru marfa procurată, societatea a achitat plățile vamale în sumă de 333 647,22 de lei.

Reclamanta a considerat că prin refuzarea validării declarației vamale, de către funcționarul biroului vamal a fost întocmit actul de inspecție din 9 octombrie 2017, pentru declarația vamală nr. 2070I95511 din 9 octombrie 2017 referitor la calculul (recalculul) drepturilor de import/export, prin care suma a fost majorată până la 477 536,63 de lei și a fost achitată suplimentar suma de 143 889, 41 de lei.

La 18 octombrie 2017, SRL „Sorinlux” s-a adresat Biroului Vamal Centru și Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea actelor de inspecție și restituirea sumei de 306 981, 24 de lei, însă nu a primit răspuns.

Întreprinderea a considerat că la întocmirea actelor de inspecție privind calculul (recalculul) drepturilor de import/export, nu a fost indicată legea materială care stabilește aspectul ce vizează majorarea valorii în vamă a mărfii, or, prin actele administrative contestate a fost majorată valoarea în vamă a mărfii prin aplicabilitatea metodei nr.6 în baza tranzacțiilor cu marfă similară.

În acest sens, a reflectat că în cazul în care, colaboratorul vamal a considerat că la întocmirea declarației vamale conform metodei nr. 1 s-au depistat încălcări, ultimul urma să-și argumenteze poziția, cu prezentarea probelor pertinente, fapt însă nerespectat de către acesta.

A indicat că organul vamal nu a prezentat nicio probă care ar confirma că producția importată de SRL „Sorinlux” are aceeași calitate ca și mărfurile importate de alți agenți economici, or, organul vamal a prezentat descifrările sumelor deja majorate.

Reclamanta și-a întemeiat prezenta cerere de chemare în judecată în baza art.16 și 17 ale Legii contenciosului administrativ nr.793/2000, art.6 alin.(1), 7, 10 alin.(2) și 11 ale Legii cu privire la tariful vamal 1380-XII din 20.11.1997, art. 127 Cod vamal, pct. 19 al Regulamentului cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova și a Protocolului de aderare al Republicii Moldova la acordul de la Marrakesh privind constituirea Organizației Mondiale a Comerțului din 8 mai 2001.

SRL „Sorinlux” a solicitat anularea actului de inspecție din 9 octombrie 2017, pentru declarația vamală nr. 2070I95559, a actului de inspecție din 9 octombrie 2017, pentru declarația vamală nr.2070I95295 și a actului de inspecție din 9 octombrie 2017, pentru declarația vamală nr.2070I95511 și obligarea Biroului

Vamal Centru să restituie suma de 306 981,24 de lei, încasată suplimentar cu titlu de taxe vamale la marfa importată.

Prin hotărârea din 24 aprilie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Sorinlux”.

La 3 mai 2018, SRL „Sorinlux” a declarat apel împotriva hotărârii din 24 aprilie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central.

Prin decizia din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de SRL „Sorinlux” și a fost menținută hotărârea din 24 aprilie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a reținut prevederile art. 118 alin. (1), 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, art. 1 alin. (2), 25 alin. (1) lit. a) și 26 alin. (1) ale Legii contenciosului administrativ, art. 6 alin. (1), 8 alin. (1), (2), (3), 10 alin. (1), (2) și 17 alin. (1) ale Legii cu privire la tariful vamal, pct. 29, 34 și 36 din Regulamentul nr. 974 din 15 august 2016 privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, pentru confirmarea valorii în vamă a mărfurilor importate și pct. 291 din Hotărârea Guvernului nr. 1140 din 2 noiembrie 2005 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a destinațiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova.

În această ordine de idei, Colegiul a reținut că hotărârea primei instanțe este întemeiată, având în vedere că SRL „Sorinlux” nu a prezentat toate documentele care permit calcularea valorii în vamă a mărfii conform metodei nr.1 și celorlalte metode succesive, iar Biroul Vamal corect a aplicat metoda de rezervă și a întocmit actele de inspecție respective.

Or, SRL „Sorinlux” a fost informată prin actele de inspecție contestate, despre existența discrepanțelor între prețul declarat și valoarea mărfurilor identice anterior importate, fapt confirmat prin semnătura reprezentantului societății.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că în cazul în care declarantul prezintă informații sau acte suplimentare solicitate de autoritatea vamală, și ca urmare a examinării acestora, suspiciunile privind veridicitatea valorii în vamă declarată este înlăturată, ultima va accepta această valoare. Pe când, în speță, întreprinderea nu a prezentat informații și actele suplimentare solicitate de organul vamal, în acest sens.

La 22 noiembrie 2018, SRL „Sorinlux” a declarat recurs împotriva deciziei din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, prin care a fost menținută hotărârea primei instanțe de respingere a cererii de chemare în judecată.

SRL „Sorinlux” a reținut în acest context interpretarea eronată a legii.

Recurenta, a subliniat că cheltuielile de transport au fost prezentate, respectiv art. 11 din Legea cu privire la tariful vamal, a fost respectat de declarant.

A notat că organul vamal nu a indicat ce literă din pct. 32 din Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016 a fost încălcată și nici nu a anexat anumite probe care ar confirma încălcările admise de societate.

Prin urmare, în cazul în care colaboratorul vamal a considerat că la întocmirea declarației vamale conform metodei nr. 1 s-au depistat încălcări, ultimul urma să-și argumenteze poziția, cu prezentarea probelor pertinente, fapt însă nerespectat la caz.

Mai mult, a specificat că la aplicarea metodei nr. 6 s-a folosit informația de care dispune autoritatea vamală privind importurile de către alți declaranți, însă nu a fost anexată nicio probă care ar confirma prețul de import a altor agenți economici pentru mărfuri similare și identice, după cum prevede legea.

Astfel, autoritatea vamală este în drept să determine valoarea în vamă, în cazul când există temei de a considera că datele prezentate de declarant nu sunt veridice, pe când la caz, astfel de suspiciuni nu s-au stabilit.

În același timp, organul vamal prin actele de inspecție privind calculul (recalculul) drepturilor de import/export, în lipsa unui temei a majorat valoarea în vamă, aplicând flexibil metoda nr. 6 în baza tranzacțiilor cu marfa similară.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 26 septembrie 2018.

Astfel, recursul declarat la 22 noiembrie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Sorinlux” în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Sorinlux” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurantei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Sorinlux”.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Victor Burduh

Tamara Chișca-Doneva